

Predica de la Krefeld

Duminică, 1 aprilie 2012, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

Vă spun un „Bun venit” din toată inima mea. Noi ne-am adunat aici din peste douăzeci de națiuni. Am venit ca să ascultăm din nou Cuvântul lui Dumnezeu. Este același Cuvânt pe care noi l-am predicat deja în cei 50 de ani care au trecut. Și de fiecare dată Cuvântul Lui scump și sfânt ne-a fost descoperit din nou și Domnul ne vorbește de fiecare dată prin Cuvântul Lui. Eu cred că pot spune, prin credință, că n-a trecut nici măcar o singură adunare în care Dumnezeu să nu ne fi vorbit prin Cuvântul Lui, să nu ne fi luminat un punct sau altul, să nu fi fost scos în evidență și să ne fi devenit important, astfel încât Cuvântul Lui nu s-a întors niciodată fără rod, ci întotdeauna a împlinit scopul pentru care a fost trimis.

Una este să citim sau să repetăm Isaia 55 și este cu totul altceva ca noi s-o trăim personal, prin harul Lui. Și anume, Cuvântul Lui să împlinească în noi scopul pentru care a fost trimis. Numai atunci avem un folos personal.

Eu sunt copleșit de telefoanele pe care le-am primit din toată lumea. În mod deosebit m-a sunat fratele nostru din China, din Port Elizabeth, din Libreville, din Noua Zeelandă, din Nairobi, din Moscova, de pretutindeni. Este pur și simplu minunat cum Dumnezeu a condus totul, ca transmisia să fie posibilă în toate limbile.

Când am fost vinerea trecută în acea clădire la o radio-televiziune și ne-am uitat la camerele tehnice de acolo, cred că fratele Thomas Schmidt a spus: „Aceași aparatură o avem și noi în Krefeld”. Și în această privință Dumnezeu ne-a adus la zi și avem la dispoziție frați care au cunoștințe – americanii ar spune: „know-how” – („dețin ansamblul de cunoștințe tehnice”). Într-adevăr Dumnezeu a avut grijă de tot, astfel ca Cuvântul Lui minunat să poată ajunge până la marginile pământului.

Noi nu ne vom opri prea mult la cele întâmplare în trecut, noi trăim în prezentul lui Dumnezeu. Ieri am subliniat deja cuvântul „astăzi”; este un cuvânt așa de puternic și important! Fiți cinstiți, toate denominațiunile trăiesc într-un trecut propriu, în ceea ce a spus cândva întemeietorul lor. Toți au un crez propriu, și-au stabilit învățăturile proprii. Dar pe noi Domnul ne-a chemat afară din atâtea denominațiuni și din atâtea popoare și limbi. Noi am părăsit Babilonul, n-am adus nimic din Babilon aici, ci am lăsat totul în urma noastră.

Noi ne-am înfățișat înaintea Domnului ca să ascultăm Cuvântul curat și adevărat al lui Dumnezeu, să-l primim și să-l credem din toată inima noastră.

Ieri, destul de târziu, am primit mai multe e-mailuri: din Ottawa, din Atlanta, din... – un moment, fratele Hubertus – pare franceză – apoi din capitala Coastei de Fildeș, saluturi de la fratele Did Beka – unele nume le pot exprima destul de greu, fratele Janos din Polonia, fratele Ellis Wendell, cu toată familia lui, din Edmonton, din Kigali, Rwanda, fratele nostru din Tourinnes. Și acum la sfârșit, vechiul meu prieten care mă sună în fiecare săptămână, fratele din Cluj. Dumnezeu să-l binecuvânteze și să fie cu el! Saluturi din Gabon.

Noi suntem mulțumitori și încă o dată mulțumitori, pentru toți frații noștri care sunt înzestrați cu cunoașterea diferitelor limbi și au posibilitatea să dea mai departe ceea ce ascultă.

Ca să fac un scurt cuprins, vom chema în față mulți frați care, într-un anumit fel, lucrează în Împărăția lui Dumnezeu. Aici în față îi vedem pe frații noștri din diferite țări. Vă rog să veniți în față fără să vă chem pe nume! Dacă nu veniți, atunci veți fi chemați. Fratelui nostru cântăreț îi voi cere să cânte o cântare. El cântă în toate adunările acelea mari, în România. Dumnezeu l-a binecuvântat și l-a făcut o binecuvântare mare.

Acum doar câteva gânduri cu privire la acești 50 de ani care sunt în urma mea. Fratele meu Hans Kek a calculat că sunt peste 18.000 de zile pe care Domnul mi le-a dăruit ca să Îi slujesc, să vestesc Cuvântul Lui, prin harul Său, să nu adaug niciodată ceva, ci să predic doar ceea ce se poate predica din Scriptură și apoi, din decembrie 1959, să traduc predicile fratelui Branham în limba germană. Eu nu uit niciodată prima predică, „Recunoașteți ziua și mesajul ei”.

Frate Alfred Borg, te rog ridică-te, te rog ridică-te și vino puțin mai aproape. În casa familiei Borg, mama și tata Borg, în decembrie 1959, noi am tradus prima predică a fratelui Branham. Aici sunt câțiva care au fost de față atunci. Cine a fost de față atunci? Vă rog ridicați-vă în picioare! Sunt unii aici? Sora Anitta. Cine altcineva mai este aici? Helmuth Frank ar trebui să fie aici. Ar trebui să mai fie câțiva aici.

Dumnezeu l-a binecuvântat pe fratele Alfred Borg. Împreună cu el, eu am prezentat filmarea cu fratele Branham în diferite denominațiuni din toată țara, în total de 65 de ori. Noi am călătorit împreună, din oraș în oraș; el a fost tehnicianul, iar eu am fost cel care a făcut introducerea. Dumnezeu să te binecuvânteze fratele meu iubit! Cine este binecuvântat de Dumnezeu acela rămâne binecuvântat.

De asemenea, în mijlocul nostru este fratele Schmidt. Din nefericire, fratele Russ nu este acum în mijlocul nostru. Lui îi merge destul de bine, dar are câteva probleme cu mersul. El salută toată biserica și ne urează binecuvântarea lui Dumnezeu. Frate Schmidt te rog vino și tu în față, fii atât de bun! Din 1961, împreună cu fratele Schmidt, am luptat pentru Cuvânt. El a fost unul dintre primii care a fost binecuvântat de Domnul și a putut fi folosit într-un mod minunat și aici în biserica locală. Dumnezeu a folosit întotdeauna oameni, i-a binecuvântat și i-a făcut o binecuvântare pentru alții. Iubit frate Schmidt, Domnul să-ți răsplătească toată credințioșia. El a făcut-o deja. Amin. Eu aș putea să-i enumăr pe mai mulți care au fost de față de la început.

Voi toți știți că și fratele Branham a avut o biserică unde el s-a simțit acasă. Trebuie să ai un amvon ca să vestești Cuvântul. Așa a condus Domnul de la început, ca noi să avem posibilitatea să zidim această clădire aici și inaugurarea a avut loc în anul 1974, de paști. Într-adevăr, Dumnezeu a avut grijă de tot. Niciodată n-am amintit de bani, niciodată n-am strâns vreo jertfă. Noi ne-am încrezut pur și simplu în Domnul și El a avut grijă de tot.

Bineînțeles, au venit și încercările. Și au venit din 1976 până în 1979, dușmanul s-a strecurat și în mijlocul nostru și a avut acces în special prin prorocii. După aceea au venit acele două zile, din 5 și 6 mai 1979, când dușmanul, într-adevăr a stat în fața mea și a folosit de trei ori cuvântul „distrugere” și a zis: „Eu trebuie să te distrug”. A arătat spre casa lui Dumnezeu și a spus: „Eu trebuie să distrug lucrarea ta”. Acela a fost un timp de încercare. Niciun om de pe acest pământ nu a trecut printr-o astfel de încercare până atunci.

Este ușor să citești și în Iov cap. 1 și Iov cap. 2, că fiii lui Dumnezeu au fost adunați și dușmanul a venit și el și a vorbit cu Domnul. Și după aceea a atacat. Și din nou a venit, când fiii lui Dumnezeu erau adunați și din nou el a atacat până când a fost distrus tot ceea ce a fost prețios pentru acest bărbat al lui Dumnezeu. Și după aceea acest bărbat a șezut pe cenușa averii sale, zdrobit din cap până în picioare. Apoi, în cap. 2, este scris că el nu a păcătuit cu buzele sale, dar, în cap. 3, el și-a blestemat ziua nașterii. El a trecut prin niște încercări grele cum nu s-a mai întâmplat cu altcineva. Același lucru s-a întâmplat și cu mine.

Dacă astăzi mă gândesc la trecutul meu.... trebuie să vă imaginați astfel: în acel timp, în 1979, pretutindeni, noi am avut adunări mari. Voi cu toții o cunoașteți. Am avut transmisii prin Radio Luxemburg. Când eram în orașul Heilbronn au fost adunați 800 de oameni; în Zürich au fost adunați 1.000 de oameni; noi încă avem fotografiile. Pretutindeni unde ne duceam Dumnezeu a binecuvântat. Aici se adunau aproximativ 300 de persoane. Și după aceste 2 zile de distrugere n-au mai rămas nici măcar 30. Clădirea a fost goală și noi ne-am

adunat acolo pe balcon. Și toți aceia care au mai venit în această curte au fost trimiși de aici și li s-a spus: „Aici totul s-a terminat pentru totdeauna”. Voi puteți să vă închipuiți ce am simțit eu.

Tot rezultatul anilor trecuți – de când am vestit Cuvântul – în acel moment părea distrus și nimeni nu a mai știut cum se va mai continua, dar Domnul a știut-o. Și în special din acest motiv, în 1976, când – poate la 8 sau 10 metri de locul unde stau acum – Domnul mi-a zis: „Slujitorul Meu, treci pe parcela vecină și dedică-Mi-o Mie pentru că vor veni oameni din multe țări care vor avea nevoie de cazare; zidește acolo și dedică-Mi-o Mie”. Și tocmai după ce am terminat și a avut loc inaugurarea, a urmat distrugerea. Totuși Dumnezeu a dăruit biruința. El a avut grijă de tot. Astăzi putem să cazăm și să hrănim peste 400 de frați și surori. Domnul veghează asupra poporului Său, asupra Bisericii Lui. El permite doar atât cât să fie despărțită pleava de grâu. El permite doar atât de mult încât cei aleși să fie despărțiți de cei chemați și pune capăt oricărui amestec. Pentru că, chiar la sfârșit, nu mai este permis să aibă loc vreun amestec.

Eu spun aceasta cu o durere mare. Vă rog primiți-o în inimile voastre, dar vă rog de asemenea, uitați-o. Dacă ai trăit într-un mod personal cum au fost rupte în fața mea 76 de prorocii și au fost aruncate în coșul de gunoi și după aceea s-a zis: „Acum o ai. Totul s-a terminat”. Voi nu vă puteți închipui prin ce situații am trecut eu, câtă durere am trăit eu. Dar am avut un lucru în fața ochilor: că Domnul mi-a dat o trimitere pe care El nu o poate lua înapoi, căci lui Dumnezeu nu-i pare rău de chemările Sale. Eu mulțumesc Domnului fiindcă El a avut grijă pentru tot, că toți cei sinceri, toți cei rânduiți să facă parte din Biserica Mireasă nu vor asculta niște bârfe, ci vor asculta doar Cuvântul scump, prețios, descoperit al lui Dumnezeu și vor purta împreună cu mine totul și vor fi mulțumitori Domnului, care a vegheat peste noi și ne-a ajutat.

Așa cum am scris și în scrisoarea circulară: în 1979 au fost 85 de țări și acum sunt 155 de țări unde am pus piciorul, unde am vestit Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul veșnic, care mi-a devenit atât de prețios și pe care-l pot vesti prin harul Său.

Și întotdeauna am fost îngrijorat cu privire la Mongolia, cu privire la China. Și iată fratele Lukram din Nepal a stabilit acolo niște relații ca să putem intra și în Mongolia, astfel încât Cuvântul Domnului să fie vestit și acolo. În acest mod noi ajungem acum toate popoarele și toate limbile cu această învățătură clară și adevărată, cu acest mesaj dumnezeiesc pe care Domnul ni l-a încredințat.

Dragi frați și surori, haideți s-o spunem așa cum am amintit-o deja și ieri. Fratele Branham a sublinitat-o deseori: oamenii mulțumesc lui Dumnezeu

pentru tot ce a făcut El în trecut și privesc în viitor la ce va face El cândva, dar trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu chiar acum. Noi nu trecem pe lângă ceea ce face Domnul chiar acum, ci noi credem așa cum spune Scriptura. Și așa cum a repetat-o fratele Branham și s-a referit deseori la Zah. 14.7: „*spre seară se va arăta lumina*”. În general, spre seară se întunecă, soarele apune, se întunecă. Dar din punct de vedere al profeției biblice, spre seară va fi lumină. Înainte ca noi să ne apropiem de miezul nopții trebuia să mai fie lumină și noi putem să spunem: „Această Scriptură s-a împlinit direct în fața ochilor noștri”. S-a făcut lumină. Dumnezeu a dăruit claritate prin descoperire. În acest mod noi am putea să cităm verset după verset și să spunem: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor noștri”.

Doresc să scot în evidență încă un gând. Dacă noi tratăm aici niște teme care, de exemplu, fac probleme credincioșilor din lume, atunci vă rog să aveți înțelegere pentru aceasta. Noi suntem aici să slujim întregii lumi, să slujim tuturor fraților și surorilor, să-i ajutăm în problemele lor. Dar eu nu voi mai răspunde personal niciunui e-mail și nu voi mai avea nicio conversație, fiindcă apoi ei se referă la mine. Nu! Cine dorește să se refere, să se refere la Domnul și la Cuvânt, nu la mine.

Haideți s-o spunem foarte deschis și cinstit: un om al lui Dumnezeu nu este rânduit ca să facă o legătură între adunare, între biserică și propria lui persoană. Un om al lui Dumnezeu este rânduit ca să aducă poporul în legătură cu Dumnezeu și să pregătească calea Domnului. Și fie ca noi toți, care vestim Cuvântul, să reușim aceasta.

Și versetul din Matei cap. 24. Ce pot să fac eu dacă Domnul mi-a spus, în Edmonton, strada 128 – în acea dimineață eram deja îmbrăcat și stăteam pe marginea patului și am vrut să-mi iau Biblia când Domnul mi-a zis: „Slujitorul Meu, Eu te-am chemat conform Matei 24.45-47, te-am rânduit ca să împarți hrana Mea”. Ce pot eu să fac? Cu o zi mai înainte, a fost o sâmbătă, când fratele Bablitz a venit la mine și a spus: „Frate Frank, noi vedem în Biblie slujba fratelui Branham, dar unde este slujba ta?” El a dorit un răspuns. Și eu am spus: „Te rog frumos oprește-te! Lasă-mă în pace! Cum este posibil ca și slujba mea să fie în Scriptură?” Aceasta a fost sâmbătă. Și în ziua următoare, duminică dimineața, soarele a răsărit și strălucea în camera mea și apoi vocea Domnului mi-a spus: „Slujitorul Meu te-am rânduit...”. Ce pot eu să fac împotriva? Eu nici măcar nu știam atunci ce era scris în Matei 24. Cunoșteam începutul, dar nu și sfârșitul. Și, iată, în acest mod Dumnezeu a avut grijă de tot, chiar și cu depozitarea hranei și apoi cu așteptarea, până când va veni timpul ca Cuvântul descoperit să fie vestit și masa Domnului să fie pregătită.

Dragi frați și surori, noi aici am subliniat-o deseori: când fratelui Branham i-a fost spus: „Nu te duce în Zürich, nu zbură în Elveția, ci rămâi aici și depozitează hrana”. După aceea fratele Branham a zis: „Eu am văzut cum hrana a fost purtată în coșuri mari și a fost dusă în capelă, în tabernacol”. Dar această hrană care a fost cărată în coșuri încă nu era pregătită pentru a fi consumată pe masă, astfel ca noi să putem avea o mâncare. În acest mod, Dumnezeu a dăruit har ca după slujba profetică să urmeze o slujbă de învățătură. Eu n-am știut nimic despre aceasta. Dumnezeu mi-a dăruit pur și simplu această slujbă, pentru ca ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin harul Său să fie pus pe masă și hrana duhovnicească să fie pregătită și să fie împărțită. Și toți frații mei din toate popoarele și din toate limbile au parte de același Cuvânt al lui Dumnezeu și ei împart aceeași hrană duhovnicească. Pe acești frați dorim să-i chemăm acum – vă rog veniți în față! Și dorim să ne rugăm pentru ei.

Cine are un cuvânt de salut pentru noi, are posibilitatea să-l aducă. Nu este timp ca fiecare să predice. Noi îl chemăm pe fratele nostru cântăreț.

Sunteți bucuroși că sunteți astăzi aici? Sunteți bucuroși că Dumnezeu ne vorbește? Nu s-a oprit totul în 1965, ci totul a început, și mesajul este purtat. Fratele nostru, vino te rog în față! Și toți ceilalți frați să vină și ei acum în față. Fratele nostru ne va cânta o cântare; nu știu în ce limbă va cânta, dar va cânta o cântare pe care o cunoaștem după melodie. Te rog vino acum frate, te rog vino! [Fratele Neamțu cântă cântarea „O ce valuri de îndurare” (...)] Amin. Amin.

Noi l-am auzit pe fratele nostru din România. Nu l-am văzut pe fratele meu Ionuț aici și nici pe fratele Daniel. Bine ar fi dacă acești doi frați ar veni acum. Și fratele Gilbert să vină și el.

Unde este fratele Ionuț din București? Unde este fratele Daniel din Timișoara? Unde este fratele Ionuț? Ascultarea face mai mult decât jertfele! Dumnezeu să te binecuvânteze!

Toți acești frați să știe că noi îi apreciem. Eu aș putea să încep aici, cu primul și să termin cu ultimul. Voi vedeți că majoritatea vin de pe continentul African. Aici ne gândim, fără să ne lăudăm: când fratele Branham, în iunie 1955, a fost în Zürich și a avut niște adunări mari pe stadionul din Zürich. El s-a întors în camera de la hotel și a avut o vedenie cu „vulturul german zburând prin Africa”. Și a spus foarte clar că, dintre trările lui cu Dumnezeu, aceea a fost a doua ca importanță, când a văzut vulturul german zburând prin Africa. Noi toți știm că fratele Branham a avut cele mai mari adunări în special în Africa de Sud, în Johannesburg, în Port Elizabeth, în Cape Town; pretutindeni erau trei sute-patru sute de mii de oameni adunați. Atunci el a avut o mare dorință ca să se întoarcă acolo, dar lui nu i s-a mai permis. Îmi amintesc că în acel timp încă

mai era apartheidul¹. În pașaportul lui a fost pusă o șampilă: „nu are voie să participe la adunări religioase”. Voi puteți să vă închipuiți ce a avut loc în interiorul acestui bărbat al lui Dumnezeu. Inima lui bătea și ardea pentru credincioșii din Africa.

Și, iată, Dumnezeu a avut grijă ca eu să primesc contactul prin fratele Sidney Jackson. Deja în 1968 am avut un contact și am putut să încep cu acest prieten al fratelui Branham, Sidney Jackson, am putut avea primele adunări în Africa. După aceea, aceasta a continuat din țară în țară și de la națiune la națiune. Eu aș putea să includ și să enumăr toate popoarele și să mărturisesc cum a condus Dumnezeu. Eu nu spun acest lucru din pricina mea, ci o spun din pricina Cuvântului lui Dumnezeu. În fiecare țară în care am pășit eu am semănat Cuvântul original al lui Dumnezeu. Au trecut 40 de ani până când să mergă alți frați în diferite țări și ei au semănat o sămânță diferită. Dar noi am semănat Cuvântul original al lui Dumnezeu și așa va rămâne până la sfârșit.

Domnul nostru nu a putut să împiedice ce a spus în Matei 13: „Semănătorul care a semănat sămânța bună este Fiul omului. Dușmanul care a semănat sămânța rea este diavolul”. Ce pot să fac eu? Aceste lucruri s-au întâmplat și în timpul nostru. Așa rămâne.

În acest loc nu se poartă nicio discuție, ci aici este vestit Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Și cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu.

Acum un cuvânt adresat fraților mei: eu vă apreciez pe toți și-I mulțumesc Domnului pentru voi toți, voi care sunteți adunați aici, fie că este fratele Foriesteri sau fratele Ionuț sau fratele Jean Claude, fratele Müller. Și pe fratele Müller îl avem în mijlocul nostru, de la început. Dumnezeu să te binecuvânteze frate Müller și să fie cu tine într-un mod deosebit! Din prima adunare Dumnezeu i-a deschis inima. Și eu aș putea să merg în toate țările, să merg în România și în alte țări unde Dumnezeu a deschis inimile oamenilor. Lor nu le-a trebuit prea mult timp de gândire. Cuvântul a fost pus în inimile lor. Aș putea să mă duc în Republica Cehă sau să mă duc în alte țări sau popoare și limbi. Cuvântul a fost pus în inima voastră. Fiți cinstiți, fiți cinstiți, Cuvântul nu a intrat în capetele voastre, ci a intrat în inimile voastre. În cap sunt argumente, în inimă este credința. Frate Müller, salută biserica cu câteva cuvinte.

[Urmează salutarile fraților slujitori din diferite țări (...)]

Altcineva... Fratele John a fost deja? Frate John, tu astăzi nu-mi placi deloc. [Fr. Frank râde – n.tr.]

[Fratele Ionuț: Eu sunt fratele vostru John. Vă salut în Numele Domnului. Am un verset care stăruiește în mintea mea. Rom. 8.32: „El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul

¹ separarea rasistă - n.tr.

Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?” Noi suntem recunoscători pentru ce ne-a dat El până acum. Și suntem siguri că El își va încheia lucrarea cu noi toți. Vă salutăm pe toți, în Numele Domnului, din România și vă dorim toate binecuvântările lui Dumnezeu. Amin.]

Voi ați auzit despre transmisiile din România, Dumnezeu a binecuvântat, până acum, peste măsură. Sigur.

Te rog [frate Daniel], dacă dorești să vorbești în franceză, nu e nicio problemă.

[Fratele Daniel: Toată lauda și toată cinstea este a Domnului nostru, care ne-a îngăduit să fim în locul acesta astăzi. Cel pe care-L sărbătorim noi astăzi este Domnul nostru Isus Hristos, care în 2 aprilie 1962, a chemat pe slujitorul Său și prin harul lui Dumnezeu noi am putut să auzim Cuvântul lui Dumnezeu. Isaia 53 s-a împlinit cu noi. Noi propășim în mâna lui Dumnezeu, suntem o sămânță de urmași. Viața care este în sămânța care a fost împărțită în România și pretutindeni, aceeași viață este și în noi, în inimile noastre. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru fratele Frank pe care l-a folosit în atâtea țări și în România într-un mod deosebit. Rezultatele slujbei fratelui Frank se văd într-un mod foarte puternic în România. Cuvântul cu adevărat nu s-a întors fără rod și a împlinit scopul pentru care a fost dăruit. Și trebuie s-o spunem: noi n-am fi astăzi aici dacă Dumnezeu nu Și-ar fi arătat credincioșia Lui față de Cuvântul Său. El a ales locul acesta, El a chemat pe slujitorul Său, El ne-a dat și ne-a hrănit și ne-a săturat ani și ani la rând, iar pentru tot ceea ce suntem astăzi, toată lauda și toată cinstea este a lui Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Amin.] Mulțumesc foarte mult.

Da, cu adevărat putem spune că în România Dumnezeu a făcut lucruri mari. Mai mult de 4.000 de oameni sunt credincioși biblic, care au fost botezați biblic în Numele Domnului Isus Hristos, pe care noi îi avem ca frați și surori, acolo în România. Încă de la început Dumnezeu a binecuvântat colaborarea fraților. Acolo se împlinește că Dumnezeu dăruiește binecuvântarea Lui unde frații locuiesc în unitate și vestesc Cuvântul. Nu unul împotriva celuilalt, ci toți slujesc în unitate și își găsesc locul lor.

Nu știu dacă n-ar trebui să vină aici și fratele nostru... Unde este fratele Florin? Te rog vino și spune-ne foarte scurt câteva cuvinte. După aceea să mai vină încă cineva. Te rog vino și spune-ne doar câteva cuvinte.

[Fratele Florin: Vă salut în Numele Domnului Isus. Pentru mine este o mare bucurie astăzi, că sunt aici. Și am o frază în inimă: îmi este dor după lucrurile care au fost la început în Biserica primară. Și așa vreau să fie în România și în toate țările. Domnul Dumnezeu vă binecuvânteze!]

Acum să vină fratele Alfred Borg și fratele Schmidt. Vă rog veniți în față și ne vom ruga pentru toți frații noștri. Frate Schmidt și frate Alfred, vă rog

rugăți-vă acum și cu toții ne ridicăm în picioare. Vă rog rugăți-vă ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe acești frați. [Fratele Schmidt și fratele Alfred Borg se roagă pentru frați (...)]

Iubite Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, Ți-i dedicăm pe acești frați și pe toți frații din toate țările care sunt conectați pe internet, toți slujitorii Tăi care vestesc Cuvântul Tău, care împart hrana duhovnicească, păstrează-i în Cuvântul Tău, în harul Tău, în voia Ta.

Iubite Domn, dăruiește-ne resituirea, astfel ca în mijlocul nostru, la sfârșit, să fie totul așa cum a fost la început. Tu ești Alfa și Omega, Tu ești Primul și Ultimul. Tu ai început și Tu vei desăvârși, Tu vei avea o Biserică Mireasă spălată în sângele Mielului, sfințită în Cuvântul adevărului, pecetluită cu Duhul Sfânt pentru ziua eliberării trupurilor noastre.

Iubite Domn, în această zi eu Îți mulțumesc într-un mod deosebit pentru marea prioritate pe care Tu mi-ai dăruit-o mie, celui mai mic, ca să vestesc Cuvântul Tău, prin harul Tău, să vestesc Evanghelia veșnic valabilă, să aduc oamenilor acest mesaj eliberator, că noi am primit mântuirea, am găsit iertare și har.

Iubite Domn, binecuvântează poporul Tău în toate popoarele, limbile și națiunile! Și Tu să-i folosești pe toți frații noștri astfel ca ultima chemare să fie dată și toți aceia care sunt hotărâți să fie parte din Biserica Mireasă să asculte această chemare, s-o creadă și Cuvântul Tău să le fie descoperit. Scump Domn, totul este bazat pe descoperire. „Nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta” și, de asemenea, nici nouă. Tu, o, Doamne ni Te-ai descoperit și ne-ai descoperit Cuvântul Tău. Noi Îți mulțumim din toată inima noastră, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin.

Iubiți frați, Domnul să fie cu voi! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Amin. În curând lucrarea va fi desăvârșită. „Mai aproape acasă, mai aproape acasă” Se cântă cântarea (...). Amin. Puteți să vă așezați.

Noi nu știm când va fi acel moment, dar știm un lucru: că Domnul va ajunge la scopul Său și toți aceia care sunt rânduiți să vadă slava Lui vor auzi această ultimă chemare și toți aleșii vor crede așa cum spune Scriptura și ceea ce spune Scriptura.

Fratele nostru Trabani nu a venit în față și nici fratele nostru din Praga, fratele Kukacika. Câțiva frați n-au venit în față. Domnul să vă binecuvânteze, să fie cu voi! Să-l binecuvânteze pe fratele Kukacika, să vă binecuvânteze pe toți! Și de asemenea, în partea cealaltă, toți care nu ați venit în față, binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic să se odihnească asupra voastră!

În încheiere, dorim să-L proslăvim încă o dată pe Domnul și Mântuitorul nostru și să-I mulțumim pentru că Acela care ne-a făcut după asemănarea Lui, Acela care a umblat în Grădina Eden, care l-a vizitat și pe Avraam, care S-a descoperit tuturor prorocilor, Acela care i-a vorbit lui Moise în stâlpul de foc, care a însoțit și a hrănit poporul Israel patruzeci de ani, Același a fost atârnat pe cruce. Dumnezeu a devenit om.

Noi credem într-un singur Dumnezeu adevărat care S-a descoperit în mai multe moduri: pentru mântuirea noastră, ca Tată în cer; pentru înfierea noastră ca fii, ca Fiul lui Dumnezeu; și ca să ne descopere totul, prin Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot adevărul. Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi și Dumnezeu în noi – trei manifestări ale aceluiasi Dumnezeu, în afara Căruia nu există altul.

Frați și surori, haideți s-o spunem deschis: din pricina faptului că, la început, Dumnezeu l-a înzestrat pe om cu o voință liberă, El a știut că primii oameni se vor decide într-un mod greșit; El a știut. Eu nu pot să intru în toate detaliile planului de mântuire al lui Dumnezeu, dar conform Gen. 1.26-28, Adam a fost creat după asemănarea lui Dumnezeu, dar el n-a avut nicio legătură cu creația naturală. În Gen. 2, Adam a fost făcut din pământ și apoi a putut dormi și după aceea Eva a fost luată din el. Și Domnul nostru a ieșit din nemurire și a intrat în starea muritoare ca să ia puterea morții, căci El a știut că neascultarea va duce la păcat și acest păcat va duce la moarte. După aceea a venit El, personal și a devenit ascultător, ascultător chiar până la moarte de cruce, ca să plătească pentru noi tot prețul și, prin sângele Lui sfânt și divin, să ne elibereze și să ne dăruiască înfierea ca fii.

Cum am citit ieri din Rom. 8, toată creația a fost trasă în această cădere și toată firea suspină și așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu, așteaptă răscumpărarea trupurilor noastre, ca și ea să fie readusă în starea originală. Și după aceea se va întâmpla ca leul și mielul să se hrănească împreună. Atunci se vor împlini toate făgăduințele pe care Dumnezeu le-a dat deja în Vechiul Testament – copilul se va juca cu șarpele. Atunci totul și toți vor trăi împreună în pace. Astăzi leul mănâncă mielul, dar atunci toți vor trăi în pace. Frați și surori, acest timp este așa de aproape acum!

Eu doresc s-o amintesc pe scurt. Duminica trecută, în Zürich, noi am făcut, pe scurt, o comparație între Grădina Eden și Grădina Ghetsimani: Domnul nostru a reparat în Ghetsimani ceea ce a fost stricat în Eden. El a luat totul asupra Lui, El a luptat acolo și chiar dacă a întrebat dacă acest pahar poate să treacă pe lângă El, totuși El l-a băut în întregime și a parcurs această cale prin Ghetsimani, prin toată durerea, până la cruce și acolo sângele Legământului cel nou a curs. Dumnezeu a încheiat un Legământ cu noi, ne-a iertat toate păcatele

și fărâdelegile noastre, ne-a dăruit neprihănirea prin credința în lucrarea desăvârșită de mântuire. Dar mai există o a treia grădină. Există Grădina Edenului, apoi există Grădina Ghetsimani și mai există grădina despre care doresc să vă citesc acum, din Evanghelia lui Ioan cap. 19. Binecuvântat să fie Domnul nostru! Ioan 19.41: *„În locul unde fusese răstignit Isus era o grădină; și în grădină era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni”*.

Noi toți care am fost deja în Israel, putem să primim acest verset în inimile noastre și să vedem: aici este Golgota, aici este grădina și acolo este și mormântul din acea grădină. Și de fiecare dată când noi suntem în Israel, mergem la Grădina Ghetsimani și apoi mergem și la grădina mormântului și-I mulțumim Domnului fiindcă El a mers la Golgota, prin Ghetsimani. Și după aceea: „Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu? El nu este aici, El a înviat”.

Deci grădina Eden cu căderea, cu moartea, cu despărțirea de Dumnezeu, cu tot blestemul care ne-a lovit pe toți și apoi grădina Ghetsimani ca totul să fie reparat, tot blestemul să fie luat asupra Lui: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii”. Și după aceea, lângă acel loc unde a avut loc răstignirea mai era încă o grădină. Lângă micul deal al Golgotei era această grădină în care era un mormânt. În locul unde fusese răstignit Isus era o grădină și în grădină era un mormânt. Mormântul este gol. Domnul este Biruitorul de pe Golgota, El a înviat, El trăiește.

De fiecare dată când mergem și suntem pe Muntele Măslinilor, coborâm în Grădina Ghetsimani. Și dacă mergem la Golgota, mergem și la această grădină a mormântului.

Dragii mei, răscumpărarea a avut loc deja. Așa cum am spus-o de multe ori: învierea Domnului și Mântuitorului nostru este garanția pentru învierea ta și învierea mea; înălțarea Lui în cer este garanția ta și garanția mea și schimbarea Lui trupească.... Voi știți că trupul Lui a fost pus în mormânt, dar la înviere – geamurile și ușile au fost închise – și Domnul a venit în mijlocul ucenicilor Săi și S-a descoperit lor. Mai întâi: Gen. 1, Gen. 2. În Gen. 2 nu mai este nicio legătură în Sus, ci numai legătura cu ceea ce este pe pământ. Dar prin Isus Hristos nouă ne-a fost restituit totul și noi vom fi în ambele domenii în același timp.

Frați și surori, nu putem intra în mai multe detalii. Noi cuprindem și o mai spunem încă o dată: Dumnezeu ne-a fost îndurător, El ne-a călăuzit până în acest punct. Și dacă fiecare Cuvânt care a fost predicat v-a fost descoperit prin Duhul, atunci spuneți „Amin”! Noi n-avem probleme cu niciun Cuvânt. Noi mulțumim Domnului pentru introducerea în Cuvântul Lui, pentru descoperirea tuturor tainelor.

Frați și surori, Dumnezeu a permis ca în acel timp să fie scrise Faptele Apostolilor, epistolele, toate Evangheliile până la cartea Apocalipsei, să fie scris totul pentru noi, pentru ca noi să primim acum o introducere completă în întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu. Închipuiți-vă dacă am fi avut doar scrisorile lui Petru și nu le aveam pe cele ale lui Pavel. Noi avem toate epistolele, am primit un Cuvânt complet al lui Dumnezeu, Vechiul și Noul Testament, într-o concordanță și o armonie perfectă. Și așa cum am subliniat-o și ieri: tot ce face Dumnezeu trebuie să fie descoperit prin Duhul.

Ieri am amintit și am subliniat întrebarea despre Ilie și ne-am dat seama că suntem batjocoriți, toți oamenii din toate denotațiunile rîd de noi. Dar noi totuși Îl credem pe Dumnezeu, credem așa cum spune Scriptura și suntem mulțumitori Domnului fiindcă El a trimis un proroc, înainte ca soarele să se întunece, înainte ca luna să se prefacă în sânge și înainte ca stelele să cadă din cer pe pământ – se poate citi în pecetea a șasea. Dumnezeu are gânduri bune cu noi. El nu a trimis doar un mesager, ci a trimis și un mesaj. Și așa cum este scris în Isaia 53.1: „Cine a ascultat predica noastră? Cui i-a fost descoperit brațul Domnului?”

Și aceasta eu o spun încă o dată: tuturor acelor care au crezut mesajul divin, acelor le va fi descoperit brațul Domnului. Ei vor simți mâna puternică a lui Dumnezeu în viețile lor și vor ști că aici Domnul ne vorbește prin Cuvântul Lui.

Deci, aici este Grădina Eden cu toate consecințele și aici este Ghetsimani până la Golgota pentru ca totul să fie reparat. Și după aceea grădina mormântului, unde a avut loc învierea, unde Domnul nostru a biruit totul: moartea, pe Satan, totul a fost biruit. Și, așa cum a fost făgăduit mai înainte, a treia zi a înviat. Noi avem o Evanghelie deplină. Totul a fost reparat și refăcut în Isus Hristos, Domnul nostru.

Cum am privit deja ieri Cuvântul respectiv, am putea să citim multe versete biblice, dar această zi ne este dată ca să-I mulțumim Domnului pentru tot ceea ce a făcut El în toată lumea, în mii și mii de oameni, prin har. Domnul ne-a dăruit harul ca noi să nu ieșim din echilibru, să nu subliniem prea mult o temă sau alta, ci să credem așa cum a spus-o Scriptura și să predicăm tot planul Dumnezeului nostru.

Noi le-am urat deja binecuvântarea lui Dumnezeu tuturor fraților noștri și tuturor acelor care au fost adăugați de mulți ani.

Vă rog frumos credeți Cuvântul sfânt, descoperit, al lui Dumnezeu și apoi vi se va descoperi, prin Duhul Sfânt. Nu un frate îl va învăța pe altul, ci noi toți vom fi învățați de Dumnezeu. Și atunci noi suntem o inimă, un suflet.

Cuvântul din Evrei, care ne-a fost citit în introducere, se va împlini în noi toți, prin harul Său. Ceea ce face Dumnezeu acum, El o face în Biserica chemată afară. Acum nu are loc doar despărțirea, ci are loc și restituirea și noi vom fi readuși la prima dragoste. Dragostea lui Dumnezeu va fi turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt. Atunci noi suntem un Trup, Trupul Domnului, unde însuși Hristos este Capul și noi suntem mădularele, suntem supuși Lui și El decide totul.

În această zi eu doresc să mulțumesc tuturor acelor care de la început au avut parte și au ajutat în această lucrare minunată și, în mod deosebit, tuturor traducătorilor noștri care traduc în diferite limbi. Dumnezeu a putut să folosească pe frații noștri pentru ca Cuvântul Lui să fie tradus în toate limbile. Și ne-a dăruit și pe frații noștri, care se îngrijesc de partea tehnică, pentru ca transmisia în direct să poată avea loc, să fie auzită în întreaga lume. Noi credem că aceasta este ultima perioadă din planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Și noi nu știm când va fi chemat ultimul.

Și aceasta eu o spun cu o inimă sinceră și cinstită: aseară m-am bucurat că atâtia tineri au venit în față. O predică atât de simplă și Duhul lui Dumnezeu a lucrat într-un mod atât de puternic!

Acum eu voi întreba: câți doresc să fie botezați în acest Nume nou testamentar al Domnului nostru Isus Hristos? Acesta este singurul Nume în care există mântuirea lui Dumnezeu. Pot să văd mâinile voastre? Câți doresc să fie botezați după această adunare? Vă rog ridicați-vă în picioare! Ridicați mâna voastră. Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte. Frumos! Dumnezeu să vă binecuvânteze! După această slujbă dumnezeiască va avea loc un botez. De aici mergem direct la bazin și după aceea puteți să mergeți la masă să mâncați ceva și să vă întăriți pentru călătoria înapoi acasă.

Salutați pe toți frații și pe toate surorile, în toate țările vecine: în Finlanda, în toate țările, în România, în Ungaria, pretutindeni. Noi suntem o familie mare a lui Dumnezeu. Și toți care au o dorință deosebită: Primiți-o! Primiți totul, că Dumnezeu a salvat, a eliberat și a vindecat!

Tuturor tinerilor care ieri au venit în față pentru rugăciune le spun: Vă rog frumos nu uitați că este scris: „*Oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit*”. Nu este suficient să veniți în față și să țineți gura închisă. Este scris, o repet: „*Oricine va chema Numele Domnului...*”. Toți aceia care doresc să fie mântuiți trebuie să-și deschidă gura, să-și lase inima să vorbească și să spună: „O, iubite Domn, salvează-mă! Fie-Ți milă de mine! Iartă-mă!” – aceasta trebuie s-o roștiți cu buzele voastre. Nu se întâmplă nimic automat. Se întâmplă numai cu acordul tău și al meu. Dar dacă este scris: „*Oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit*”, atunci aceasta este așa. Nu când predicatorul se roagă

pentru mine, nu! „Oricine va chema Numele Domnului” – aceasta trebuie să fie spus foarte clar. Nu ca cineva să meargă și să spună: „Fratele Frank s-a rugat pentru mine și acum sunt mântuit”. Fratele Frank, într-adevăr s-a rugat pentru tine și a crezut, da. Dar tu trebuie să chemi Numele Domnului și atunci se va întâmpla. Voi ați făcut-o și o veți mai face în continuare. Dumnezeu este îndurător și va rămâne îndurător.

Acum în încheiere: de câteva zile este pe inima mea ceea ce este scris în Matei 10.8, ce a spus Domnul la prima trimitere misionară: „*Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățați pe leproși...*” – într-adevăr aceasta este o poruncă pe care Domnul a dat-o la prima Lui trimitere, la prima trimitere misionară. Și, de asemenea, Marcu 16.17: „Și tuturor acelor care cred” – și aceasta se referă la toți – „le vor urma aceste semne”.

Spuneți-o: „O, Doamne, Tu ai zis: «acelor care cred le vor urma aceste semne...»”. Spuneți-o: „O, Doamne, eu o cred, eu o accept acum, o primesc, Tu ai spus-o, este a mea, eu posed această făgăduință care s-a adeverit”! Noi trebuie să ne bazăm pe această făgăduință, pe Cuvânt și să așteptăm împlinirea Cuvântului, prin credință. Nu este Dumnezeu minunat? Domnul vorbește într-un mod simplu, prin Cuvântul Lui. Lui, Dumnezeului Atotputernic, Îi aducem slava și adorația pentru tot, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Acum le rugăm pe cele două surori să vină în față ca să cânte o cântare. După aceea îl rugăm pe fratele Iuri Kebernik să vină și el în față și să se roage în limba rusă. Vă rog, cele două surori veniți și cântați o cântare. Noi cântăm cântarea „Mai aproape acasă”. L-am văzut și pe fratele Helmuth Misckis. De asemenea și el să spună câteva cuvinte; te rog vino! De asemenea să vină și surorile. Unde sunt surorile noastre? [Fratele spune câteva cuvinte (...)]. Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu! [Surorile cântă cântarea (...)] Amin.

Haideți să ne ridicăm. [Se roagă fratele Iuri Kebernik (...)] Amin. Aș fi putut să te traduc. Frumos! Aceasta a fost prioritatea noastră: tatăl meu a vorbit limba rusă la școală, acasă poloneza și germana; noi am crescut cu aceste trei limbi și ceea ce cunoști din tinerețe îți rămâne toată viața.

Frați și surori, doresc să vă fac cunoscut: vă invităm pe toți pentru următorul sfârșit de săptămână; dacă Dumnezeu va vrea de vinerea mare, în Berlin – acolo am fost deja de câteva ori – în hotelul Hilton, la ora 14; sâmbăta viitoare vom fi în Praga, de asemenea și duminică la ora 14 vom fi în Bratislava. Noi îi invităm pe toți care au timp și doresc să ne însoțească. Mai înainte în birou, am promis fratelui nostru Gilbert că duminică, 10 iunie, să fiu în Paris. Și adunarea din România, din iulie, o vom face cunoscut. Noi vom răscumpăra și vom folosi timpul ca să dăm această ultimă chemare în toată lumea. Veniți și

voi! Poate va fi ultima călătorie în Berlin, Praga și Bratislava. Noi nu știm, dar cândva va fi și ultima dată, ultimul va fi chemat și ușa se va încuia.

Domnul să vă binecuvânteze și să fie cu voi toți prietenii mei din Austria, Elveția și din toate țările vecine! Luați saluturi. Nimeni să nu se simtă uitat cumva, ci toți să fiți binecuvântați, în scumpul și sfântul Nume al Domnului nostru. Așa cum a exprimat-o și el, fratele nostru Helmuth Miskis este mulțumitor pentru că Dumnezeu ne-a dăruit mult har. Fratele Müller și toți frații care au exprimat cuvintele acestea de mulțumire, noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă am primit și am păstrat această legătură cu Dumnezeu. Dumnezeu nu S-a oprit, nu. Dumnezeu Se oprește de a lucra abia după ce a avut loc răpirea. El continuă să lucreze până când totul va fi împlinit, prin harul Lui. Nouă ne rămâne doar un lucru de făcut: să-I mulțumim Domnului.

Cine a dorit să facă o fotografie, acum este o ocazie bună să facă o fotografie frumoasă cu toată adunarea, în această zi minunată, deosebită pentru mine și eu sper că și pentru voi toți, un sfârșit de săptămână deosebit. (...) Aleluia. Laudă și cinste Dumnezeului nostru în vecii vecilor! Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeu nostru!

Cine mai spune o cântare pe care să o putem cânta împreună? „Aceasta este ziua” [Se cântă cântarea (...)] Și tot poporul să spună „Amin”! Harul Domnului să fie cu voi până data viitoare. Acum fratele Schmidt se mai roagă cu noi toți și el va face și botezul. [Se roagă fratele Schmidt (...). Se cântă cântarea „Vino de sus Duhul Domnului” (...)]

Acum la sfârșit eu îi urez fratelui nostru iubit Kupfer și sorei noastre Kupfer o binecuvântare deosebită, binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic. El să vă poarte și să fie cu voi. Aseară noi am vorbit, pe scurt, cum în trecut mai exista Cortina de fier, când aceasta era închisă, cum fratele și sora Kupfer ne-au însoțit deseori și ce am trăit noi atunci. Dumnezeu să te binecuvânteze pe tine, să vă binecuvânteze pe voi toți, să binecuvânteze credințioșia voastră! Domnul să fie cu voi într-un mod deosebit. Frate Kupfer, noi te iubim, vă iubim pe voi toți și suntem uniți în Domnul. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu toți!

Un anunț cu privire la adunarea locală (...). Domnul să vă binecuvânteze! [Se cântă cântarea „De noi fii slăvit” (...)] Amin.

Frate Kupfer, mi se pare că tu ai dori să mai spui ceva. Dumnezeu să te binecuvânteze! Vino, foarte scurt, ca toți să te vadă. Înainte să ne despărțim, voi cunoașteți mărturia fratelui Kupfer, noi am spus-o deseori: el a fost un mare om de afaceri, având 2.000 de oameni în subordine și Dumnezeu l-a chemat; l-a chemat când el își punea un picior peste celălalt și își mai fuma țigara lui. Soția lui s-a întors din Zürich cu primul mesaj pe care l-a auzit și i-a zis: „Ascultă,

soțul meu, ascultă...”. Și el a ascultat; el nu a ascultat de soția lui, ci a ascultat de Domnul. Dumnezeu să te binecuvânteze! [Fratele Kupfer (...)]

Cântăm prima strofă din cântarea „Mulțumim Domnului” (...), cântăm și a doua strofă (...). Amin. Harul Domnului să fie cu voi până când ne vom revedea! Amin.